

ת"פ 19433/07/22 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נגד עמאד שושה (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19433-07-22 מדינת ישראל נ' שושה(עציר)

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
עמאד שושה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ויסאם לדאוי

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274 (1)+(2) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, וכניסה לישראל בניגוד לחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.
2. צוין בכתב האישום, כי הנאשם הינו תושב שטחים שאין בידו אישור שהייה בישראל.
3. ביום 28.6.22 בעת שהנאשם שהה בירושלים שלא כדין, גמלה בלבו ההחלטה למות, בעקבות סכסוך עם משפחתו ואשתו, באמצעות כך שידקור שוטר ברגלו ויפצע אותו, וזאת על מנת שהשוטר יירה בנאשם ויהרגו, בסוברו כי המדובר באירוע טרור. לצורך קידום המעשה, חיפש הנאשם סכין.
4. בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עובר ל-20:30, שהה הנאשם בחנות משקאות הסמוכה לשער מוכרי הכותנה בעיר העתיקה, שם הבחין בסכין בעלת להב באורך כ-18 ס"מ (להלן: "הסכין"), ונטלה ללא הסכמת הבעלים, וזאת לצורך תכניתו לדקור שוטר.
5. לאחר מכן נכנס להר הבית, התפלל, תצפת על שוטרים אשר היו בשער "המשגיח" בכניסה להר הבית, והמתין לשעת כושר לביצוע תכניתו.
6. בשעה 20:30 או בסמוך, יצא הנאשם משער המשגיח בהר הבית, החל ללכת במהירות לעבר השוטר ליאל בן עזר שהיה במקום, תוך שהוא שולף את הסכין שהוחבאה מתחת לבגדיו במותנו הימנית, וניסה לדקור את השוטר ליאל בפלג גופו התחתון, השוטר ליאל נאבק עם הנאשם ומנע ממנו לדקור אותו.
7. לאחר מכן, ברח הנאשם לעבר הר הבית כשהסכין בידו, וזרק את הסכין ליד המדרגות העולות לכיפת הסלע,

התחבא בתא שירותים בהר הבית, שם נמצא על ידי השוטרים כעבור זמן מה.

תמצית טיעוני הצדדים:

8. ב"כ המאשימה ציינה כי חומרת המעשים מתבטאת בהיותם מעשים שלוו בתכנון מוקדם ואף בתחכום. הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל שלא כדין מתוך כוונה לפגוע באנשי כוחות הביטחון, נטל סכין באורך 18 ס"מ, תצפת לעבר שוטרים, וניצל שעת כושר כדי לתקוף אחד מהם.
9. נוכח חומרת האירוע, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שלוש שנים ועד חמש שנים, ואת עונשו של הנאשם ביקשה לקבוע בשליש התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.
10. הסנגור ציין תחילה, כי הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה בתמיכה למתחם אותו ביקשה לקבוע, אינו תואם את ענייננו. צוין, כי עד לאירוע, ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי, וביצוע המעשה נעשה מתוך מצוקה וייאוש, בעקבות סכסוך משפחתי, ואהבה אותה לא יכול היה לממש. הסנגור הוסיף, כי באותו היום, נערכה בינו לבין אביו שיחה קשה, אשר בעקבותיה הרחיקו אביו מהכפר, והנאשם החליט לשים קץ לחייו בדרך זו. הסנגור הדגיש, כי התיק נחקר על ידי גורמי הביטחון ומסקנתם הייתה שהמעשים לא נעשו מתוך מניע לאומני, ועל כן הוגש כתב האישום, בנוסחו זה. הסנגור לא הקל ראש בחומרת המעשה, ואולם ביקש להתאים את נסיבות המקרה לפסיקה הנוהגת בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, לפיהם במסגרת מתחם העונש ההולם נקבע רף עליון למשך 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.
11. הסנגור ביקש להביא בחשבון את הודאת הנאשם, משך תקופת המעצר, העדרו של רישום פלילי משמעותי, ובעיקר את נסיבות האירוע והייחודיות שבו, כטעמים המצדיקים להסתפק בתקופת המעצר אותה מרצה הנאשם עד כה.
12. הנאשם ציין בסיום, כי בעת שביצע את המעשים, היה נסער ובמצב נפשי רעוע, ומבלי שיש לו כוונה לפגוע בשוטר. הנאשם ביקש שלא ימוצה עמו הדין, ותינתן לו האפשרות לשוב לחיק משפחתו.

מתחם העונש ההולם:

13. האירוע המיוחס לנאשם הינו חריג בנסיבותיו ובחומרתו, ולטעמי חסד נעשה עם הנאשם עת הוגש כתב האישום בנוסחו זה, ולא יוחסה לנאשם עבירה חמורה יותר, מעבר לזו בה הורשע, ואף אם אצא מנקודת מוצא כי בכוונת הנאשם היה לשים קץ לחייו, הרי שדרך הפעולה, התכנון שקדם לכך, ובעיקר הכוונה לחבול בשוטר באמצעות סכין לשם מימוש תכניתו, הוא בעל משקל רב, ומציב את האירוע ברף חומרה משמעותי.
14. צבר הפעולות אותן ביצע הנאשם, אף הוא מבסס מסקנה, כי אין המדובר בסערת רגשות רגעית שהובילה לביצוע המעשה, אלא רצף פעולות סדור ומתוכנן הכולל: כניסה לתחומי ישראל שלא כדין, חיפוש והצטיידות מבעוד מועד בסכין באמצעותה יפגע בשוטר, כניסה להר הבית לצורך תפילה קודם לביצוע המעשה, וביצוע תצפית לעבר כוחות שיטור, תוך המתנה לשעת כושר לצורך מימושה של התוכנית. ואדגיש, הניסיון לפגוע בשוטר באמצעות סכין שאורך להבה כ-18 ס"מ, בפלג גופו התחתון של השוטר, אף הוא בעל פוטנציאל קטלני, ודאי כאשר השימוש נעשה באמצעות נשק קר. על אף זאת, ואף שהסכין הוסתרה ונשלפה מתחת לבגדיו, תוך ניסיון מצדו לממש את המעשה,

רק בזכות תושייתו של השוטר, נמנעה הפגיעה בו.

15. לא למותר להזכיר כאן, למען שלמות התמונה, כי כל אדם עומד בחזקת שפיות, קרי, כמי שאין סייג לאחריותו הפלילית, וככל וההגנה מבקשת לטעון אחרת, או לבסס את הטענה אודות "קרבה לסייג", או אחריות מופחתת נוכח נסיבותיו של המקרה, עליה לעשות כן באמצעות חוות דעת פסיכיאטרית. עובדות המקרה אינן במחלוקת, לכך שהנאשם החליט לשים קץ לחייו בדרך זו, ועל אף זאת יש בהן כדי לבסס את המסקנה, כי הנאשם ידע והבין כי המדובר בעשיית מעשה חמור ואסור, ועצם הבחירה בתקיפת שוטר באמצעות נשק קר כדי לממש תכנית זו, ולא במעשה אחר, מבססת חומרה יתרה בנסיבות המקרה.

16. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. עפ"ג 6752-12-20 (מחוזי באר שבע) אלמליח נ' מדינת ישראל, אושר מתחם ענישה, ביחס לעבירות הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ותקיפת שוטר באמצעות אגרופן מאולתר, החל מ-12 חודשים ועד 28 חודשים. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך ₪ 12,000 וענישה נלווית.

ב. עפ"ג 31060-04-14 (מחוזי באר שבע) אטרש נ' מדינת ישראל, אושר מתחם עונש הולם בין שנה לשלוש שנים, ביחס לעבירות שכללו תקיפת שוטרים תוך ידוי אבנים לעברם. על הנאשם נגזרו 30 חודשים, לצד ענישה נלווית.

ג. עפ"פ 3662/11 חמאד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] נדחה ערעור על עונש למשך 20 חודשים בגין ביצוע עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, באמצעות שימוש בנשק קר.

ד. רע"פ 8172/10 גזאוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]), שם נדחה ערעור על עונש בן 16 חודשים בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות אשר כללה דחיפת השוטר שהביאה לנפילתו, ובריחה מעיכוב.

ה. עפ"ג 49806-07-13 אלסנע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] נדחה, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, ערעור על גזר דין של בית משפט זה, בו הוטל עונש מאסר בן 20 חודשים בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שעיקרה אגרופים ובעיטות שכוונו לעבר שוטר על ידי מעוכב במטרה להכשיל את מעצרו ומעצר מעורב נוסף.

ו. עפ"פ 5817/09 ראמי גמהור נגד מדינת ישראל (22.6.2010) נדחה בבית המשפט העליון, ערעור על חומרת עונשו של נאשם שהורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ובשב"ח, והוטלו עליו 48 חודשים וכן הפעלת מאסר על תנאי חלקו במצטבר, סה"כ 51 חודשים, לצד ענישה נלווית.

17. בנסיבות המקרה, ראיתי לקבוע, מתחם עונש הולם המשקף את חומרת האירוע, החל מ-24 חודשים ועד 48 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

18. הנאשם כבן 29 נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה על המעשים. הנאשם הסביר כי פעל מתוך סערת רגשות ומצוקה, ובלא כוונה לפגוע בשוטר פגיעה חמורה.
19. לחובת הנאשם רישום פלילי הכולל עבירה של התחזות בדויה בגינה נדון למאסר קצר וענישה נלוות.
20. נוכח פוטנציאל הסיכון שבמעשה אלים תוך שימוש בנשק קר, ובשים לב לכך שמדיניות הענישה אינה יכולה להקל במקרים כגון אלו, בהם הפעולה האלימה נועדה לפצוע איש מכוחות הביטחון, אשר פעל להגן על אזרחי המדינה, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, או עבירות על חוק הכניסה לישראל.
- ד. פיצוי לע"ת 1 בסך 5000 ₪ אשר ישולם עד ליום 3.9.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ג, 02 מאי 2023, במעמד הנוכחים.